

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 30.01.1963, sp. zn. 2 Cz 7/63, ECLI:CZ:NS:1963:2.CZ.7.1963.1

Číslo: 38/1964

Právní věta:

Podle § 26 odst. 1 vyhl. č. 7/1962 Sb. lze přiznat i bolestné z důvodu rehabilitace, jde-li o odstraňování následků pracovního úrazu.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 30.01.1963

Spisová značka: 2 Cz 7/63

Číslo rozhodnutí: 38

Číslo sešitu: 3-4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Pracovní úraz

Předpisy: 7/1962 Sb. § 26

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalobce utrpěl dne 13. ledna 1961 jako člen žalovaného JZD při řezání dříví pro vepřín na cirkulárce úraz na levé ruce. Z tohoto důvodu domáhal se přiznání nároku na náhradu škody.

Okresní soud v Opavě uznal žalované JZD povinným platit žalobci částku 8341,70 Kčs s přísl. a dále platit žalobci na ucházejícím výdělku měsíčně odměnu z 53 pracovních jednotek odpovídající odměně za pracovní jednotku ostatních členů družstva po odpočtu částečného invalidního důchodu ve výši 174 Kčs.

Krajský soud v Ostravě přiznal účinnost částečnému zpětvzetí žaloby o částku 5000 Kčs, zaplacenou žalovaným dne 14. 7. 1962 a o budoucně ucházející výdělek od 1. ledna 1962 a rozsudek soudu prvního stupně v tomto rozsahu zrušil. Jinak změnil rozsudek tak, že žalované družstvo je povinno zaplatit žalobci do 15. dnů pod exekucí částku 2703,10 Kčs s přísl., v ostatním žalobu zamítl. Toto své rozhodnutí odůvodnil mimo jiné, pokud jde o bolestné tím, že bylo hodnoceno znalcem v souladu s tabulkou č. 1 přílohy k vyhlášce č. 7/1962 Sb., pokud však znalec mimo vyčíslený počet bodů přiznává žalobci dalších 50 bodů za rehabilitaci, činí tak neprávem, neboť pro takový přísudek není v příloze k citované vyhlášce opory.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu, že

rozsudkem krajského soudu byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Pokud jde o uplatněný nárok za bolestné v souvislosti s rehabilitací, nelze se ztotožnit se závěry krajského soudu. Podle § 26 odst. 1 vyhl. č. 7/1962 Sb. náleží totiž bolestné, jestliže v organismu nastaly objektivně zjistitelné změny, které byly vyvolány úrazem a působí bolest při úrazu, při jeho léčení nebo při odstraňování následků. Jestliže by proto bylo odůvodněno přiznání bolestného z důvodů rehabilitace (viz i obsah znaleckého posudku), nebylo by možno takový nárok nepřiznat z toho důvodu, že pro takový přísudek nedávají předpisy oporu. Nutno tu dále přihlédnout i k ustanovení § 25 odst. 2 vyhlášky č. 7/1962 Sb., podle něhož použije lékař sazeb na zranění, s nimiž je lze v posuzovaných směrech nejspíše srovnávat. To vyplývá ostatně i ze stanovení zásad pro posuzování bolestného uvedených v tabulce č. 1 k vyhlášce č. 7/1962 Sb., a to v bodu A/3, v němž se uvádí, že bolestné musí být přiměřené povaze zranění a průběhu léčení.

Za tohoto stavu došlo rozsudkem krajského soudu k porušení zákona, a to v ustanovení § 16 odst. 1, § 2 odst. 3 a § 25 odst. 2 a § 26 odst. 1 vyhl. č. 7/1962 Sb.